

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC146
Zaaknummer Klachtencommissie 2011T448

datum uitspraak 29/03/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
juridisch adviseur: mr. C. Heerkens Thijssen, advocaat te [plaats],

te voldoen door:

de Congregatie Broeders van [plaats],
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier (inclusief bijlagen) voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 31 mei 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 12 mei 2012 met zaaknummer 2011T448, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard, en de brief van 22 mei 2012 waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Door de griffie is ook het door verweerder ingevulde antwoordformulier ontvangen.

Bij brief van 3 september 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Verzoeker heeft hierop geantwoord bij brief van 13 september 2012. Aanvullend is aan verzoeker bij brief gewezen op de mogelijkheid op vergoeding van rechtsbijstand, waarop verzoeker bij brief van 14 januari 2013 heeft geantwoord. Verweerder heeft bij brieven van 19 en 26 september 2012 gereageerd en te kennen geven zich van een inhoudelijk oordeel te onthouden.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier, waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker bezocht de [school] in [plaats]. In de vijfde klas kwam hij in de klas bij wijlen [naam] (ook genoemd: [naam]). Vrijwel vanaf het begin van het schooljaar [jaartal/jaartal] begon [naam] onder het mom van samen postzegels kijken verzoeker ongepast aan te halen en te knuffelen hetgeen op een gegeven moment overging in betasten van de benen van verzoeker en uiteindelijk ontaardde in zoenen op de wang en in de nek van verzoeker, en het betasten van diens geslachtdeel. Ook werd de hand van verzoeker naar het geslacht van [naam] gebracht. Gedurende een bepaalde periode vonden dergelijke ontuchtige betastingen tweemaal per week plaats.

Na die periode verplaatsten de seksuele handelingen zich van het klaslokaal naar een ruimte bij de aula. Op een keer werd verzoeker door [naam] meegenomen naar een ruimte behorend bij de aula. Verzoeker diende zijn broek en onderbroek omlaag te doen en met gespreide benen voorover te staan en daarbij een stoel vasthoudend. Vervolgens begon [naam] hem te kussen in zijn nek en op zijn wang en heeft hij verzoeker gepenetreerd, hetgeen zeer pijnlijk was. Ondanks het huilen van verzoeker, stopte [naam] niet. Na afloop heeft [naam] verzoeker op het hart gedrukt er met niemand over te spreken omdat hij anders van school gestuurd zou worden. Dit penetreren gebeurde vervolgens wekelijks en hield pas op aan het einde van het schooljaar toen verzoeker overging van de vijfde naar de zesde klas. Uit angst heeft verzoeker het thuis nooit durven vertellen. Bij aanvang van het misbruik was verzoeker 10 jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker tegen [naam] met zaaknummer 2011T448, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 4 zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5 indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4

aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Commissie in het onderhavige geval sprake hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie

Algemeen

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

Standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 13 september 2012 en bij brief van 11 januari 2013 heeft verzoeker bij brieven van 3 september 2012 en 14 januari 2013, in aanvulling op de stukken die hij als bijlage bij het aanvraagformulier reeds had toegestuurd, zijn vermogensschade nader onderbouwd en toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

4.3 Verzoeker heeft na een arbeidsongeschiktheidsperiode medio 1997 zijn werk hervat. De situatie op de werkvloer beviel hem, maar desondanks kampte verzoeker meer en meer met psychosomatische klachten. Hij werd depressiever en had last van woede- en angstaanvallen. Verzoeker is door psychische gevolgen van het hem aangedaan seksueel misbruik per 25 januari 1999 definitief uitgevallen voor zijn werk, waarna hij op 24 januari 2000 volledig arbeidsongeschikt werd verklaard en in de WAO belandde. Aangezien herstel niet mogelijk was, is verzoeker ten slotte eervol ontslagen. Gelet op het ziektebeeld waar verzoeker aan lijdt, zal deze arbeidsongeschiktheid voortduren tot aan zijn pensioengerechtigde leeftijd. Dit heeft inkomens- en pensioenderiving tot gevolg.

Naast verlies aan inkomsten, heeft verzoeker ook onkosten moeten maken voor gedurende tien jaar wekelijks gevolgde psychotherapie. De reiskosten worden door verzoeker begroot op €1500,-. De kosten voor psychotherapie heeft verzoeker gedurende één jaar zelf moeten betalen. Ook maakt verzoeker aanspraak op vergoeding van gemaakte en nog te maken kosten voor medicijnen.

4.4 Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik. Hij maakt derhalve aanspraak op een schadevergoedingsbedrag waarvan hij de bepaling van de hoogte ter beoordeling overlaat aan de Compensatiecommissie.

Standpunt verweerder

4.5 Verweerder heeft bij brieven van 19 en 26 september 2012 te kennen gegeven zich voor wat betreft de vaststelling van het te adviseren bedrag te refereren aan het oordeel van de Compensatiecommissie.

Overwegingen Compensatiecommissie

4.6 Bij -ondermeer - een indeling in categorie 4, waarvan hier sprake is, kent de Compensatieregeling in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn en dient er, aldus de toelichting op artikel 5, zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden.

4.7 De Compensatiecommissie is van oordeel dat verzoeker voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zonder gerede twijfel sprake is van een causaal verband tussen het hem aangedane seksueel misbruik en de uitval op en uiteindelijk verlies van zijn werk en dat dientengevolge sprake is van substantiële vermogensschade.

De Commissie baseert zich daarbij op de verklaring van de huisarts [naam] van 14 oktober 2011 die melding maakt van langdurige psychiatrische behandelingen. [naam] verwijst in dat kader naar een eerste brief van het [instelling] uit 1996 waarin melding wordt gemaakt van gevoelens van woede en machteloosheid en flashbacks die in verband worden gebracht met het seksueel misbruik, dat als een rode draad door de behandeling heeft gelopen. Ook schrijft [naam] dat uit het medisch dossier van verzoeker valt af te leiden dat sprake is van langdurig voorschrijven van 'zogenaamde tweede-lijns medicatie'.

Op een door verzoeker ingevulde verklaring (een formulier van [instelling]) d.d. 30 januari 1999 in het kader van zijn arbeidsongeschiktheidsmelding, vermeldt verzoeker als reden voor de ziekmelding: "psychische klachten: depressief a.g.v. herbeleving jeugdtrauma, fysieke klachten:...". Uit de overgelegde stukken blijkt voorts dat verzoeker thans nog steeds zware medicijnen voorgeschreven krijgt in verband met zijn psychische toestand.

Ook de bedrijfsarts [naam] schrijft in zijn brief van 10 juni 1998 aan de werkgever met zoveel woorden dat geen sprake is van blijvende ongeschiktheid op basis van ziekte of gebrek, maar van ongeschiktheid om bijzondere reden anders dan op basis van ziekte of gebrek. Deze passage dient, gelet op de feiten en omstandigheden, redelijkerwijze te worden uitgelegd als een discrete verwijzing naar het verzoeker in zijn jeugd aangedaan seksueel misbruik. Ook het eervol ontslag is aan de hand van overgelegde stukken vast komen te staan.

Met betrekking tot de omvang van de vermogensschade heeft de Compensatiecommissie vastgesteld dat bij verzoeker sedert 24 januari 2000 tot heden en naar verwachting ook in de toekomst tot aan zijn pensioengerechtigde leeftijd sprake is geweest c.q. zal zijn van schade wegens verlies van arbeidsvermogen, bestaande uit het verschil tussen het netto equivalent van het inkomen dat verzoeker zou hebben genoten in de hypothetische situatie zonder misbruik en het bedrag aan WAO-uitkeringen, die verzoeker vanaf 24 januari 2000 heeft ontvangen.

4.8 Het voorgaande in onderling verband bezien brengt de Compensatiecommissie tot de conclusie dat zonder gerede twijfel aannemelijk is dat substantiële vermogensschade wegens verlies van arbeidsvermogen is ontstaan, die voortvloeit uit het seksueel misbruik. Alleen deze vermogensschade overschrijdt al het in categorie 5 van de compensatieregeling genoemde maximale compensatiebedrag. Dit brengt de Compensatiecommissie ertoe

verweerder te adviseren om in het onderhavige geval de maximale financiële compensatie aan verzoeker te betalen.

4.9 Verzoeker heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van € 183,02.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder aan verzoeker te betalen een bedrag van € 100.000,-- alsmede ter zake van kosten voor rechtsbijstand aan de verlener van rechtsbijstand een bedrag van € 183,02, te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. R. Ph. E. en mr. K.H. F., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 29/03/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter

